

Народився 28 березня 1906 р. у с. Літиня Дрогобицького району на Львівщині у сім'ї священика. У 1926 р. закінчив Самбірську гімназію, у 1936 р. — Краківську гірничу академію.

У 1937 р. почав працювати у нафтовому АТ «Піонер» (Львів). У 1940 р. на базі цього товариства був створений трест «Укрнафторозвідка» і Миколу Романовича призначили на посаду заступника головного геолога. З 1941 р. — польовий геолог АТ «Карпатенель» (м. Борислав), з 1944 р. — старший геолог тресту «Укрнафторозвідка» (м. Львів).

З 1945 р. М. Р. Ладигенський викладав на нафтовому факультеті Львівського політехнічного інституту. Водночас був консультантом у тресті «Укрнафторозвідка» та керівником низки польових геологічних партій.

У 1947 р. захистив кандидатську, в 1955 р. — докторську дисертацію.

У 1951 р. став заступником директора з наукової роботи в Інституті геології корисних копалин АН УРСР. Із 1959 р. керував відділом геології нафтових і газових родовищ (з 1963 р. — відділ регіональної геології нафтогазоносних областей УРСР). З 1969 р. і до останніх днів життя очолював відділ горючих сланців (до 1957 р. за сумісництвом працював у Львівському політехнічному інституті).

З 1972 р. — член-кореспондент АН УРСР.

Учений активно обстоював ідею насувної будови Карпатського регіону, склав схему тектонічного районування Українських Карпат та прилеглих прогинів, вивчав історію їх геологічного розвитку. Досліджуючи умови нафтогазоносності Передкарпатського прогину, він передбачив розміщення низки родовищ нафти й газу, які згодом були відкриті. Науковець аргументував міркування про піднасувний пра-карпатський структурний поверх, який залягає під альпійським, і перспективи його нафто-

Ладигенський Микола Романович

Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, член-кореспондент АН УРСР, фахівець із геології Карпатського регіону

газоносності. З цим поверхом пов'язані дуже перспективні для пошуків нафти й газу структури платформного автохтону Карпат.

Микола Романович ґрунтовно вивчав менілітові сланці Карпат, їх природу, фаціальну мінливість, запаси та перспективи практичного використання, зокрема в теплоенергетиці, будівництві, сільському господарстві. Вчений отримав низку свідоцтв на винаходи, а праця «Менілітові сланці — новий вид добрив», співавтором якої він був, у 1953 р. була висунена на здобуття Державної премії СРСР. З ініціативи та під керівництвом науковця у селищі Верхнє Синьовидне на Львівщині у 1972 р. було засновано експериментальну базу для вивчення високозольних палив.

У переліку друкованих праць ученого є п'ять монографій, серед яких виокремлюються велика узагальнювальна робота «Геология и газонефтеносность Советского Предкарпатья», яка була видана у 1955 р. за матеріалами докторської дисертації.

Помер 11 травня 1975 р.

Народився 8 серпня 1943 р. у м. Львів. У 1967 р. закінчив геологічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка.

У 1964 р. розпочав трудову діяльність на посаді інженера-геолога в Інституті геологічних наук АН УРСР. У 1971 р. Георгій Ладигенський закінчив аспірантуру, в 1972 р. захистив кандидатську дисертацію. У 1980 р. він був обраний старшим науковим співробітником. До 2005 р. працював молодшим, старшим, провідним науковим співробітником, завідувачем лабораторії Інституту геологічних наук.

У 2002 р. Георгій Миколайович проходив стажування у геологічних організаціях м. Кракова (Польща). У 2005 р. став директором департаменту консалтингу ЗАТ «Концерн «Надра». З 2006 р. — провідний науковий співробітник Інституту геологічних наук НАН України.

Головним напрямом наукових досліджень ученого є вивчення геології та нафтогазоносності Карпатської і Причорноморсько-Кримської нафтогазоносних провінцій, а також закордонних басейнів. Він підготував низку рекомендацій, які сприяли проведенню пошуково-розвідувальних робіт і відкриттю нових родовищ нафти і газу в Україні. Вивчав природу збагачених вуглецем порід України, зокрема менілітових сланців Карпат і перспективи використання їх як нетрадиційного джерела вуглеводневої сировини. Неодноразово брав участь у морських геологічних експедиціях на науково-дослідних суднах у тропічну зону Атлантичного океану, де досліджував сучасні морські відклади. Спільно з геологами американської нафтової компанії «Атосо» виконував проект із вивчення нафтогазоносного потенціалу Криму. Долучався до розробки Національної програми «Нафта і газ України до 2010 р.», Закону України «Про нафту і газ».

Ладигенський Георгій Миколайович

Кандидат геолого-мінералогічних наук, академік УНГА, фахівець із нафтогазоносності Західного та Південного регіонів України

У доробку Г. М. Ладигенського — 140 публікацій, серед яких п'ять монографій, зокрема «Нафта і газ Прикарпаття» (підготовлена спільно з польськими колегами), «Карпати та їх прогини: геологія і вуглеводневий потенціал» (разом із фахівцями країн Карпатського регіону, видана у США), а також шість препринтів (серед них — «Нафтогазовий потенціал доальпійського фундаменту Карпатського регіону»).

Протягом 1996–2000 рр. був членом Державної комісії України із запасів корисних копалин. Він — член президії Української нафтогазової академії. Упродовж 2000–2005 рр. за сумісництвом обіймав посаду головного вченого секретаря УНГА. Був членом правління Спілки геологів України.

Георгій Миколайович нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України, медалями ім. В. І. Лучицького, «В пам'ять 1500-річчя Києва», Золотим нагрудним знаком Спілки геологів України.